Den 19. november 2014 blev i sag nr. 85765:

xxxxxx xxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Sikredes ejendom er omfattet af en olieforureningsforsikring, som Olieselskaberne i Danmark har etableret i Topdanmark Forsikring A/S. Han klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for en anmeldt olieforureningsskade på sin ejendom. Olien, der forårsagede forureningen, kom fra et nedgravet kobberrør, der løb fra en overjordisk olietank til fyret.

Selskabet har ved sin advokat afvist at yde forsikringsdækning for den anmeldte skade med henvisning til, at sikrede vidste eller burde have vidst, at installationen ikke opfyldte offentligretlige forskrifter i olietankbekendtgørelsen.

Kommunen har i sit brev af 20/12 2013 til klageren oplyst, at olietanken burde være sløjfet, og at olietanken var: ":..ulovlig på forureningstidspunktet i 2011… Det angives, at både tank og rør efterfølgende er udskiftet og lovliggjorte."

Af tilsynsnotat af 28/6 2011 fremgår bl.a., at den oprindelige tank var fra 70'erne, at klageren blev oplyst, at tanken var for gammel, og at den skulle udskiftes snarest. Af notatet fremgår endvidere, at klageren "…bedes også om at få trykprøvet føderør for at tjekke for eventuelle utætheder på disse rør." Af brev af 17/1 2012 fra klagerens smed fremgår, at rør fra olietank blev udskiftet i december 2011, og at de oprindelige rør blev

trykprøvet i sommeren 2011 "...med 2.5 bar i ½ time uden trykfald… Der er ikke fundet kilde til olieforurening." Faktura af 31/8 2011 fra klagerens smed vedrører udgifter til udskiftning af en olietank.

Af kommunens brev af 26/9 2011 fremgår bl.a., at kommunen var på tilsyn på klagerens ejendom den 21/9 2011, og at det i den forbindelse blev oplyst, at tanken var blevet udskiftet, men at de eksisterende sugerør var bibeholdt. Klageren blev ifølge brevet fra kommunen den 23/9 2011 oplyst om, at de oprindelige nedgravede kobberrør efter installationen af den nye tank ikke opfyldte olietankbekendtgørelsen, da de ikke var plastbelagte. Det blev aftalt med klageren, at han skulle udskifte rørene.

Den 3/7 2013 blev der ved en trykprøvning konstateret en utæthed på et af de oprindelige kobberrør til fyret. Ved brev af 28/1 2014 meddelte kommunen klageren påbud om at få foretaget supplerende forureningsundersøgelser, jf. forureningslovens § 48, stk. 1. Det fremgår endvidere af brevet, at kommunen tidligere har meddelt et påbud. Dette påbud blev angiveligt givet den 7/5 2013.

I brev af 6/2 2014 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

> "Sagsfremstilling
>
> Min klient [klageren] oplevede første gang i foråret 2010, at der steg olieholdigt vand op i hans kælder i forbindelse med meget nedbør.
> ...
> [Klageren] havde en 1800 L overjordisk olietank stående i sin garage, et en-strenget system med 3 føderør.
>
> Der vedlægges tilsynsnotat fra kommunen som *bilag 2.* Der blev ikke konstateret utætheder på tanken.
>
> Kommunen oplyste, at tanken var fra 70-erne, hvilket der ikke forelå eller foreligger nogen dokumentation for.
>
> [Klageren] blev af ... Kommune oplyst, at tanken skulle udskiftes, da den var for gammel. Kommunen oplyste samtidig, at [klageren] skulle få trykprøvet de 3 føderør, for at tjekke for eventuelle utætheder. Det er anført, at [klageren] var enig i, at tanken var for gammel. Det er **ikke** korrekt. [Klageren] havde ingen anelse om tankens alder, hvilket jeg vender tilbage til.
>
> ... Kommune har i en skrivelse til Regionen af den 11. april 2012, oplyst, at '*det ikke har været muligt, at fastslå alderen på denne tank som blev sløjfet og fjernet i efteråret 2011',* jf. *bilag 3.*

[Klageren] foranledigede, at ... Smed, ..., dagen efter den 29. juni 2011, trykprøvede rørene ved 2,5 bar over ca. 0,5 time uden, at der blev konstateret utætheder, jf. *bilag 4.* Der er ligeledes vedlagt faktura for selve udskiftningen af tanken.

D. 26. august 2011 forsøgte ... Kommune at undersøge tilstanden af drænledningen under huset, samt om der skulle være koblet andre rørledninger på, der kan være årsag til forureningen. Til dette havde ... Forsyning A/S bestilt et firma til at foretage tvinspektion. TV-inspektionen lykkedes fra brønd 1 og til ca. 2 meter før brønd 2, hvor drænledningen blev fyldt med vand. TV- inspektionen gav ingen yderligere svar, da der ikke var tegn på indtrængning af forurening, og der ikke blev konstateret andre tilsluttede rørledninger. TV-inspektionen kunne ikke lade sig gøre fra kælderafløbet, da der står vand i rørene, hvorfor der ikke kunne foretages en fuldstændig afdækning af rørledningerne og deres placering samt indhold.

[Klageren] kontaktede ... Kommune telefonisk den 20. september 2011 og oplyste, at der samme dag var blevet gravet op ude i fortovet langs ejendommen ud mod ...vej. Gravearbejdet havde ikke vist tegn på jordforurening, og der var ikke fundet dræn og/eller kloakledninger ind mod ejendommen. Gravearbejdet havde dermed ikke givet yderligere viden til afklaring af, hvorfra olien i kælderafløbet stammede fra. [Klageren] oplyste imidlertid, at der var begyndt at komme mere olie til afløbet, og lugten igen var tiltaget.

... Kommune iværksatte diverse tiltag for at lokalisere årsagen til forureningen i kælderafløbet uden held.
...
På baggrund af undersøgelsespåbuddet fra kommunen af den 18. januar 2013, valgte min klient [klageren], at opfylde dette, og der blev således udarbejdet af DGE af den 31. maj 2013, jf. *bilag 15.*

Kommunen valgte herefter, at få foretaget en trykprøvning af føderørene endnu en gang.
Trykprøvningen blev foretaget den 7. juli 2013, hvilken viste en utæthed på føderørene, jf. *bilag 16.*
...
Min klient [klageren] påstår, at sagen er omfattet af Topdanmarks dækning i henhold til kommunens undersøgelsespåbud af den 28. januar 2014 samt ligeledes forudgående undersøgelser hvilke udgifter er afholdt af min klient.

Topdanmark Forsikring A/S er således forpligtet til at dække udgifterne i henhold til undersøgelsespåbuddene givet i nærværende sag vedr. olieforurening fra olietank både for så vidt angår undersøgelsespåbud af den 18. januar 2013 vedr. allerede afholdte omkostninger m.m. samt yderligere undersøgelsespåbud af den 28. januar 2014 for fremtidige omkostninger til opfyldelse heraf.

Til støtte for sagen gøres følgende gældende:

- Min klient [klageren] købte ejendommen beliggende ...vej ..., ... i 1986. Der forelå ingen tankattest i handelspapirerne. ... Kommune har heller ikke efterfølgende kunne fremskaffe tankattest vedr. den gamle olietank som nu er blevet udskiftet.

- Der forligger således ingen reel dokumentation på, hvor gammel olietanken er, hvorfor det ikke endeligt kan konstateres, hvorvidt tanken var for gammel.

- Det anføres i kommunens påbudsskrivelse, at ejer [klageren] erklærer sin enighed i, at tanken skulle være udskiftet i 2009. Dette er **ikke** korrekt.

  Det er i samme afsnit anført, at der ikke fandtes en tankattest, hvorfor [klageren] ikke var vidende om alderen på tanken og derfor ej heller vidste, hvornår denne skulle udskiftes.

  Såfremt det kunne bevises, at tanken reelt var fra '70erne' som kommune anfører, skulle tanken være sløjfet sidst i 00érne. Der er dog ikke bevis for, hvilket år tanken var fra.

  Min klient [klageren] har boet på ejendommen siden 1986, hvilket vil sige ca. 25 år inden den konstaterede olieforurening. Min klients tilknytning ejendommen er således ikke så langvarig, at han burde vide, at olietanken skulle udskiftes.

- Min klient foretog i 1995 ombygning i bageriet, hvor olierørene til den nu udskiftede olietank blev udskiftet, jf. bekræftelse heraf fra ... Smed, *bilag 21.*

  Såfremt det gøres gældende, at olietanken reelt var for gammel, bør dette ikke være den altafgørende faktor i sagen, da det ikke var tanken som var utæt.

  Det var olierørene, som blev konstateret utætte. Olierørene var kun ca. 15 år gamle, hvorfor disse opfyldte kravene i daværende bekendtgørelse.

  Min klient har på intet tidspunkt været vidende om, at olietanken skulle være for gammel.

  Min klient har således ikke haft anledning til at tro, at tanken ikke overholdt gældende regler.

  Kommunen oplyser herudover Regionen ved skrivelse af den april 2012**,** jf. bilag 3, at det ikke har været muligt at fastslå tankens alder. Det kan således heller ikke forventes, at min klient [klageren] har haft mulighed for at dokumentere olietankens alder.

  Dette understøttes af, at der er foretaget årligt oliefyrseftersyn af Brændselsforeningen uden at dette har givet anledning til bemærkninger.

  Sammenholdt med mine ovennævnte kommentarer til kommunens bilag 3, jf. påbudsskrivelsen af den 28. januar 2014, anføres det ligeledes fra kommunens side i bilag 7, at det er kommunens opfattelse, at de nedlagte kobberrør uden plastbelægning fra fabrik er i overensstemmelse med reglerne på nedlægningstidspunktet i 1995.

  Rørene hvor der blev konstateret en utæthed, var således lovlige.

  Det gøres afslutningsvist gældende, at min klient [klageren] har gjort det, der med rimelighed kan forventes af ham for at opnå en viden og dermed bringe sig i god tro om de faktiske forhold omkring olietanken, hvorfor der bør være forsikringsdækning fra Topdanmarks side."

Dertil har selskabets advokat i brev af 13/5 2014 til nævnet bl.a. bemærket:

"Topdanmark Forsikring A/S fastholder, at omkostninger forbundet med at efterkomme påbud meddelt af ... Kommune om i henhold til jordforureningslovens § 48 at foretage undersøgelse af den konstaterede jordforurening på ejendommen ...vej ..., ..., ikke har dækning under: 'Forsikringsvilkår for Olieforureningsforsikring i tilknytning til lovbekendtgørelse nr. 1427

af 4. december 2009, Lov om forurenet jord §§ 48 og 49.' De på anmeldelsestidspunktet gældende forsikringsbetingelser vedlægges som bilag A.

Topdanmark Forsikrings afvisning af forsikringsdækning sker på baggrund af, at forureningen er forårsaget af en tankinstallation, som på konstateringstidspunktet ikke var forskriftsmæssig indrettet i henhold til olietankbekendtgørelsen, og klageren ved ikke at være i besiddelse af oplysninger om fabrikationsåret for tanken, burde have vidst, at der var tale om en ikke-forskriftsmæssig indrettet tankinstallation.

Afvisning af forsikringsmæssig dækning for de omkostninger, som har været forbundet med at gennemføre undersøgelser i henhold til påbud af 7. marts 2013, samt for de omkostninger, som måtte være forbundet med gennemføre det af ... Kommune meddelte påbud af 28. januar 2014, jfr. bilag 18, sker på denne baggrund med henvisning til jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2, som gengivet i forsikringsvilkårenes afsnit 5.

...

1.

Forsikringsordningen for jordforureninger reguleret af jordforureningslovens §§ 48-49

Der er med jordforureningslovens § 48 gennemført en forvaltningsretlig forpligtelse for ejere af mindre olietanke til at afholde de omkostninger, som måtte være forbundet med at efterkomme miljømyndighedens påbud om at udføre undersøgelser, foretage oprensning mv. meddelt med hjemmel i bestemmelsen.

Ved lovens vedtagelse var man opmærksom på, at adgangen til at påbyde en privat grundejer at rense op efter en olieforurening kunne blive ganske byrdefuldt, hvilket begrundede indførelsen af en tvungen forsikring på dette område. Det nærmere omfang af forsikringspligten fremgår af jordforureningslovens § 49.

Den i § 49 lovbestemte forsikringspligt for ejere af olietanke er konkret udmøntet således, at de olieselskaber, som i Danmark leverer fyringsolie, sammen med Topdanmark Forsikring A/S har etableret en forsikringsordning, der dækker tankejernes forsikringspligt. Forsikringsaftalen skal sikre, at alle ejere af olietanke automatisk opfylder lovens krav om forsikringspligt, når de køber olie fra et af de selskaber, der deltager i ordningen, eller fra forhandlere, der forsynes af et af de deltagende selskaber.

Policerne udstedes af Topdanmark Danmark A/S til olieselskaberne, ikke tankejeren, og der sker ingen direkte fakturering overfor oliekunden for forsikringsdækningen.

Som det fremgår af 'Forsikringsvilkår for Olieforureningsforsikring i tilknytning til lovbekendtgørelse nr. 1427 af 4. december 2009, Lov om forurenet jord §§ 48 og 49' er forsikringsaftalen således udarbejdet som et tredjemandsløfte, idet olieselskaberne i Danmark står som forsikringstager, mens tankejeren står som berettiget i henhold hertil.

Det forhold, at tankejeren står som berettiget, betoner, at forsikringsordningen adskiller sig fra en ansvarsforsikring, idet miljømyndigheden vil være afskåret fra at gøre forsikringsdækning gældende direkte overfor Topdanmark Danmark A/S.

Det er således netop ikke tankejerens uagtsomme handling, der begrunder forsikringsdækning, men derimod dennes eventuelle uagtsomhed, der kan begrunde manglende dækning, jfr. jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2, og forsikringsvilkårenes afsnit 5.

Endvidere er der for så vidt ikke tale om en traditionel skadesforsikring, idet der ifølge forsikringsvilkårene ikke sker generel dækning for tab forbundet med undersøgelser og oprensning af en konstateret jordforurening på tankejerens ejendom. I overensstemmelse med jordforureningslovens § 49 er den forsikringsmæssige dækning således fuldt ud afgrænset til alene de omkostninger, som er direkte forbundne med at gennemføre den offentligretlige handlepligt, som måtte følge af et påbud meddelt efter jordforureningslovens § 48 på baggrund af en konstateret jordforurening, jfr. forsikringsvilkårene afsnit 6.

Såfremt myndigheden er afskåret fra at meddele påbud, er der ikke forsikringsdækning for omkostningerne i 'Forsikringsvilkår for Olieforureningsforsikring i tilknytning til lovbekendtgørelse nr. 1427 af 4. december 2009, Lov om forurenet jord §§ 48 og 49.'

Dertil kommer, at der som nævnt ovenfor i henhold til jordforureningslovens § 49, stk. 2, som gengivet i forsikringsvilkårenes afsnit 5, er oplistet særlige omstændigheder, hvor der ikke er forsikringsdækning, selvom der er udstedt et påbud efter jordforureningslovens § 48. Det fremgår af forarbejderne, at bestemmelsen i jordforureningslovens § 49, stk. 2, er begrundet i, at:

> *'Formålet med forsikringspligten er, at der skal være økonomisk dækning for tankejerens ansvar efter § 48. Undtaget fra pligten til forsikringsdækning er dog [...] situationer, hvor tankejeren vidste eller burde vide, at installationerne, hvorfra forureningen stammer, ikke opfylder offentlige myndighedskrav, som fremgår af den til enhver tid gældende olietankbekendtgørelse [...] Baggrunden for, at de nævnte situationer ikke er pålagt pligt til forsikringsdækning, er, at disse tilfælde efter praksis ikke kan forsikres. I disse situationer vil der således være et ansvar, der ikke kan tegnes forsikring for.*
>
> *[...]*
> *For så vidt angår installationer på ejendommen må tankejeren gøre en indsats for at orientere sig om de faktiske forhold i forhold til tanken og sikre sig, at installationerne er lovlige, ligesom installationer løbende må vedligeholdes, så de opfylder de myndighedskrav, der er fastsat i olietankbekendtgørelsen.*
>
> *[...]*
> *Som et eksempel kan nævnes, at det må forventes, at tankejeren har en tankattest, og såfremt dette ikke er tilfældet, gør, hvad der er muligt for at forsøge at fremskaffe en sådan. Der vil dog formentlig kunne forekomme situationer, hvor tankejeren ikke er i stand til dette, hvis fx producenten af tanken ikke længere eksisterer, og det ikke er muligt at fremskaffe tankattest fra den tidligere ejer.*
>
> *[...]*
> *Har en tankejer gjort det, der med rimelighed kan forventes af ham, for at opnå viden og dermed bringe sig i god tro om de faktiske forhold omkring tanken, skal der være forsikringsdækning, uanset det senere måtte vise sig, at de faktiske forhold forholder sig anderledes.', jfr. Folketingstidende 1998-99, tillæg A, side 4355, anden spalte, første afsnit, og side 4356, første spalte, tredje afsnit.*

...

3.
Forskriftsmæssig indretning af olietankinstallationer

På skadestidspunktet, som i henhold til jordforureningslovens § 48 skal sættes til underretningen af ... Kommune den 28. juni 2011, var indretningen af olietankinstallationer underlagt reguleringen efter den dagældende bekendtgørelse nr. 259 af 23. marts 2010, 'om indret-

ning, etablering og drift af olietanke, rørsystemer og pipelines', herefter betegnet: 'olietankbekendtgørelsen'. Den dagældende olietankbekendtgørelse vedlægges som bilag E.

Om bekendtgørelsens definitioner oplistet i § 6 fremgår det af nr. 1, at der ved 'anlæg' forståes 'tank med det tilhørende rørsystem som omfattet af nr. 24', og der ved 'tankattest' forståes 'et dokument, som indeholder de i § 11 eller § 19, stk. 3, anførte oplysninger' med blandt andet typeangivelse og oplysning om tankens fabrikationsår, jfr. § 6, nr. 26. Olietankbekendtgørelsen anfører yderligere hertil:

> ***§ 21.*** *Ved salg eller anden overdragelse af en typegodkendt tank, skal der medfølge mærkeskilte, tankattest eller overensstemmelseserklæring og tillæg til tankattest.*
>
> *[...]*
> ***§ 39.*** *Ejeren og brugeren skal opbevare et eksemplar af tankattesten eller overensstemmelseserklæringen, tillæg til tankattesten, udarbejdede tilstandsrapporter og dokumentation for udførte reparationer.*

I henhold til olietankbekendtgørelsens kapitel ni er de omfattede anlæg endvidere underlagt maksimale driftsperioder, hvor det om overjordiske tankanlæg fremgår, at:

> ***§ 43.*** *Ejeren skal sikre, at overjordiske ståltanke under 6.000 l sløjfes inden for følgende sløjfningsterminer:*
> *1) Tanke, som er typegodkendt med indvendig korrosionsbeskyttelse ved belægning eller offeranode, skal sløjfes senest 40 år eller fabrikationsåret.*
> *2) Øvrige tanke skal sløjfes senest 30 år efter fabrikationsåret.*
>
> *[...]*
> *Stk. 4. Ejeren skal sikre, at overjordiske ståltanke under 6.000 l, overjordiske enkeltvæggede tanke af plast under 6.000 l eller overjordiske tanke af andet materiale end stål under 6.000 l sløjfes, hvis fabrikationsåret ikke kendes eller kan fastlægges. [I henhold til den forudgående olietankbekendtgørelse af 1. juli 2008 lød bestemmelsen, at: 'Tanke, hvis fabrikationsår ikke kendes eller kan fastlægges, skal sløjfes senest den 31. august 2008.]*
>
> ***§ 29.*** *Ved sløjfning af et [...] overjordisk anlæg på 200.000 l eller derunder skal eventuelt restindhold i anlægget fjernes, og anlægget skal fjernes, eller påfyldningsstuds og udluftningsrør afmonteres, og tanken afblændes, således at påfyldning ikke kan finde sted.*
> *Stk. 2. Meddelelse om, at anlægget er sløjfet, samt oplysning om de trufne foranstaltninger, skal indgives af ejeren til tilsynsmyndigheden senest 4 uger efter sløjfningen.*

Som det fremgår af olietankbekendtgørelsens § 29, er handlemåden i forhold til forskriftmæssig sløjfning af tanken formuleret i forhold til 'anlægget' og ikke 'tanken', hvorved i henhold til bekendtgørelsens § 6, nr. 1, forståes 'tank med det tilhørende rørsystem som omfattet af nr. 24'.

I tilslutning hertil bemærkes, at olietankbekendtgørelsens § 6, nr. 5, anfører, at ikke blot egentlig nyanlæggelse, men tillige udskiftning og flytning af tanke er at betragte som 'etablering'.

Definitionen af 'etablering' får derved den betydning, at de krav, som i olietankbekendtgørelsen er formuleret som gældende for tank*anlæggets* etablering og indretning, også griber den

situation, hvor der for så vidt kan siges alene at ske udskiftning af en del af anlægget, som det for eksempel vil være tilfældet i forbindelse med at tilslutte en ny tank til et allerede eksisterende rørsystem.

Det vil sige, at i en situation, hvor et tankanlæg oprindeligt er blevet etableret i overensstemmelse med dagældende krav, vil udskiftning af tanken kunne blive en udløsende faktor i forhold til skærpede krav, som udspringer af mellemkommende ændringer i olietankbekendtgørelsen, idet denne udskiftning i henhold til olietankbekendtgørelsens § 6, nr. 5, sidestilles med 'etablering'. Dette vil tillige omfatte rørsystemet, såfremt kravene ved etablering er formuleret som gældende for 'anlægget' og ikke formuleret som gældende for 'tank' respektive 'rørsystem', jfr. § 6, nr. 1.

Der henvises til Ankenævnet for Forsikrings udtalelse i afgørelse af 30. december 2010, sag nr. 77.845, hvor nævnet anfører:

> *'Klageren foretog i november 2008 udskiftning af ejendommens gamle olietank, hvorved en ny tank blev tilsluttet den eksisterende rørføring. Nævnet finder, at udskiftningen af tanken udgør en etablering i henhold til [olietankbekendtgørelsen]. Selv om rørføringen var lagt før bekendtgørelsens ikrafttræden, bevirkede udskiftningen af tanken, at olieinstallationen som helhed skulle bringes i overensstemmelse med bekendtgørelsens skærpede regler for etablering af anlæg og tanke.', jfr. side 9, andet afsnit.*

Det skal hertil fremhæves, at det af de overordnede rammer for etablering af mindre tankanlæg, som angives med olietankbekendtgørelsens kapitel 6, fremgår:

> ***§ 26.*** *Den ejer eller bruger, der etablerer [...] et overjordisk anlæg på 200.000 l eller derunder, skal sikre, at tanken er typegodkendt. [...]*
> *Stk. 2. Ejer eller bruger skal sikre, at rørsystemet, som hører til de i stk. 1 nævnte anlæg, er typegodkendt.*

Da der i det foreliggende tilfælde er tale om en olietank med en kapacitet på under 6.000 liter, vil vurderingen af, hvorvidt der er tale om et typegodkendt rørsystem, skulle foretages ved at sammenholde olietankbekendtgørelsens kapitel 7 med bilag 2 til bekendtgørelsen.

Det fremgår her olietankbekendtgørelsens kapitel 7, 'Særlige bestemmelser for etablering af anlæg under 6.000 l':

> ***§ 31.*** *For etablering af anlæg under 6.000 l tilsluttet fyringsanlæg til bygningsmæssig opvarmning med en indfyret effekt på højest 120 KW gælder, udover bestemmelserne i kapitel 6, følgende:*
> *[...]*
> *2) Sugerøret skal udføres i overensstemmelse med bilag 2, afsnit 1, nr. 4, eller afsnit 2, nr. 2.*
>
> *[...]*
> *Bilag 2. Rørsystemer, jfr. § 7, stk. 2 og 4*
>
> *1. NEDGRAVEDE RØRSYSTEMER*
> *Følgende rørsystemer er at betragte som typegodkendte:*
> *[...]*
> *4) Kobberrør som er plastbelagt fra fabrik*

4.
Ad klagers berettigede forventning vedrørende indretningen af tankanlægget

Med henvisning til ovenfor citerede vedrørende varsel af 20. december 2013 henholdsvis endeligt påbud af 28. januar 2014, jfr. bilag C og bilag 18, må jordforureningen på ejendommen ...vej ..., ..., antages at være opstået fra foråret 2010 til december 2011, hvor den rørforbindelse, som vurderes at have forårsaget forureningen, blev udskiftet.

Af samme fremgår, at det i forbindelse med sagsbehandlingen af jordforureningen ikke har været muligt at fremskaffe tankattest, og det ved tilsyn på ejendommen blev konstateret, at fabrikationsåret ikke fremgik tydeligt af mærkning på tanken. Det fremgik dog, at fabrikationsåret kunne anføres til at være i 1970' erne.

... Kommune har på denne baggrund henført sløjfningsterminen til at skulle fastsættes i overensstemmelse med olietankbekendtgørelsens § 43, stk. 1, nr. 2, hvorefter tanken skulle sløjfes senest 30 år efter fabrikationsåret; det vil sige senest i år 2009. Det bemærkes hertil, at i henhold til olietankbekendtgørelsen af 1. juli 2008 gjaldt der imidlertid for overjordiske tanke, hvis fabrikationsår ikke kunne fastlægges, en sløjfningstermin til senest den 31. august 2008, mens olietankbekendtgørelsen af 23. marts 2010 fastsatte en umiddelbar forpligtelse til straks at sløjfe sådanne tanke.

Topdanmark Forsikring A/S finder således anledning til at bemærke, at det tankanlæg, som antages at have forårsaget den i sagen omhandlede jordforurening, skulle have været sløjfet senest den 31. august 2008, hvilket i henhold til olietankbekendtgørelsens § 29 medfører, at 'eventuelt restindhold i *anlægget* fjernes, og *anlægget* skal fjernes, eller påfyldningsstuds og udluftningsrør afmonteres, og tanken afblændes, således at påfyldning ikke kan finde sted', og der i overensstemmelse med olietankbekendtgørelsens § 6, nr. 1, ved 'anlæg' forståes 'tank med det tilhørende rørsystem som omfattet af nr. 24'. I tilslutning hertil bemærkes, at ... Kommune anfører i påbud af 28. januar 2014, at i forbindelse med lovliggørelsen af det tankanlæg, som havde forårsaget jordforureningen på klagers ejendom,:

> *'skulle olierøret samtidig [have] været udskiftet til et lovligt rør, som feks. et plastbelagt kobberrør.', jfr. bilag 18, side 2, tiende afsnit.*

Det må således fremhæves, at i objektiv henseende har det tankanlæg, som i det foreliggende tilfælde har forårsaget jordforureningen, ikke opfyldt de offentligretlige forskrifter, som med olietankbekendtgørelsen fastlægges for anlæggets indretning.

Med hensyn til at fastlægge rammerne for dækningsbegrænsningen i henhold til jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2, er det anført:

> ***At en installation objektivt set ikke er i overensstemmelse med olietankbekendtgørelsen, indebærer ikke, at forsikringspligten og dermed forsikringens dækning bortfalder. Forsikringspligten og dækningen bortfalder kun, hvis tankejeren vidste eller burde vide, at installationen ikke opfyldte forskrifterne i olietankbekendtgørelsen. Formodentlig bortfalder forsikringsdækningen, uanset hvorvidt det er selve det ulovlige forhold, der har medført forureningen, blot forureningen stammer fra den ikke lovlige installation. Det kræves således ikke i § 49, stk. 2, nr. 2, at forureningen skyldes overtrædelsen af forskrifterne i olietankbekendtgørelsen.' Se hertil Birgitte Refn Wenzel og Vivi Bruhn Knudsen: 'Forurenet jord', 2001, side 135, sidste afsnit.*

Som refereret ovenfor under afsnit 1. angiver forarbejderne til bestemmelsen i jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2, at der er pålagt tankejeren en handlepligt til aktivt at søge en afklaring på, hvorvidt tankanlægget er forskriftsmæssigt indrettet, herunder at:

> *'tankejeren [må] gøre en indsats for at orientere sig om de faktiske forhold i forhold til tanken og sikre sig, at installationerne er lovlige, ligesom installationer løbende må vedligeholdes, så de opfylder de myndighedskrav, der er fastsat i olietankbekendtgørelsen.*
>
> *[...]*
> *Som et eksempel kan nævnes, at det må forventes, at tankejeren har en tankattest, og såfremt dette ikke er tilfældet, gør, hvad der er muligt for at forsøge at fremskaffe en sådan. Der vil dog formentlig kunne forekomme situationer, hvor tankejeren ikke er i stand til dette, hvis fx producenten af tanken ikke længere eksisterer, og det ikke er muligt at fremskaffe tankattest fra den tidligere ejer.'*

På denne baggrund anføres det i 'Jordforureningsloven med kommentarer', anden udgave, 2011, at:

> *'Derimod må det i almindelighed forventes, at ejeren af olietanken har en tankattest. Når tankattesten er vigtig, er det fordi tankattesten indeholder oplysninger om fremstillingsår, størrelse, fremstillingsmateriale og producent, hvilket er de relevante referencer i olietankbekendtgørelsen for, hvornår en olietank skal sløjfes.', jfr. side 646, næstsidste afsnit.*

På vegne af Topdanmark Forsikring A/S skal det fremhæves, at det i brev af 6. februar 2014 med klage over afvisning af forsikringsdækning gøres gældende, at:

> *'Min klient [klageren] købte ejendommen beliggende ...vej ..., ..., i 1986. Der forelå ingen tankattest i handelspapirerne. ... Kommune har heller ikke efterfølgende kunne fremskaffe tankattest vedr. den gamle olietank, som nu er blevet udskiftet.*
> *Der foreligger således ingen reel dokumentation på, hvor gammel olietanken er, hvorfor det ikke endeligt kan konstateres, hvorvidt tanken var for gammel.', jfr. side 5, syvende afsnit.*

Udfra de foreliggende oplysninger ses der således ikke i perioden fra 1986 til konstateringstidspunktet den 28. juni 2011 at have været gjort tiltag fra klagers side med hensyn til forsøge at fremskaffe den tankattest, som ikke medgik ved overdragelsen af ejendommen Det må endvidere fremhæves, at såfremt der på et tidspunkt i løbet af perioden havde været taget kontakt til ... Kommune med forespørgsel om, hvorvidt der hos myndigheden forelå kopi af tankattest, ville oplysningen om fravær heraf have udgjort den tilstrækkelige oplysning om sløjfningstermin, idet overjordiske ståltanke, hvis fabrikationsår ikke kan fastlægges, i henhold til olietankbekendtgørelsen af 1. juli 2008 skulle være sløjfet senest den 31. august 2008, og i henhold til olietankbekendtgørelsen af 23. marts 2010 var underlagt en umiddelbar forpligtelse til at foretage sløjfning straks.

Ved igennem en periode på 25 år ikke at have gjort tiltag til at forsøge at fastlægge fabrikationsåret for tankanlægget på ejendommen, og fraværet af tankattest i også det kommunale arkiv først har stået klart i forbindelse med sagsbehandlingen af den jordforurening, som tankanlægget har forårsaget, må det derfor afvises, at klager i overensstemmelse med forarbejderne til jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2, i nærværende sag har gjort, hvad der

med rimelighed kan forventes af ham for at opnå viden og dermed bringe sig i god tro om de faktiske forhold omkring tanken.

På vegne af Topdanmark Forsikring A/S må det derfor også afvises, at de omkostninger, som har været forbundet med at gennemføre ... Kommunes påbud af 7. marts 2013, og som måtte være forbundet med at gennemføre påbud af 28. januar 2014, har dækning under 'Forsikringsvilkår for Olieforureningsforsikring i tilknytning til lovbekendtgørelse nr. 1427 af 4. december 2009, Lov om forurenet jord §§ 48 og 49', jfr. jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2, som gengivet i forsikringsvilkårenes afsnit 5.

Det er således Topdanmark Forsikrings opfattelse, at afvisning af forsikringsdækning i den foreliggende situation har støtte i Miljøstyrelsens afgørelse i sag 335/050026, hvoraf fremgår, at den pågældende:

> *'modtog efter det oplyste ikke en tankattest i forbindelse med hendes køb af ejendommen i 1986 ligesom hun efter det oplyste ikke efterfølgende har forsøgt at komme i besiddelse af en tankattest gennem ... Kommune. På baggrund heraf vurderes det, at [...] ikke har gjort hvad der med rimelighed kunne forventes af hende for at opnå viden om de faktiske forhold omkring tanken. Det er derfor Miljøstyrelsens opfattelse, at [...] »vidste eller burde vide«, at hendes olietank ikke opfylder offentlige forskrifter herom indeholdt i olietankbekendtgørelsen, jf. § 49, stk. 2, nr. 2. Det forhold at oliefyrsmontøren efter det oplyste har rådgivet [...] om, at tanken var lovlig, ændrer ikke ved miljøstyrelsens opfattelse.', jfr. bilag F, side 2, anden spalte, niende afsnit.*

Der henvises endvidere til nyligt afsagte højesteretsdom af 23. april 2014, hvor flertallets præmisser anfører:

> *'Det er ubestridt, at [...] ikke vidste, at den nedgravede olietank på deres ejendom var ulovlig efter den 1. januar 2001. Spørgsmålet er, om de burde have vidst, at det var i strid med olietankbekendtgørelsen, at den ikke var sløjfet senest den 1. januar 2001.*
>
> *[...]*
> *Tankattesten viser olietankens art og fabrikat med videre, og uden viden herom er ejeren normalt også uden viden om, hvornår den skal sløjfes i henhold til reglerne i olietankbekendtgørelsen. Vi finder, at det herefter følger af jordforureningsloven, at det som udgangspunkt bør være en sædvanlig handlemåde for ejeren, at denne sørger for at være i besiddelse af en tankattest. Hvis olietanken ikke sløjfes inden for de frister, der følger af bekendtgørelsen, forøges risikoen for utæthed med forurening til følge. Vi finder derfor, at det er i god overensstemmelse med det i lovens forarbejder forudsatte 'forureneren betaler princip' og ønsket om tilskyndelse til forsvarlig adfærd, samt enkle regler, at en aktiv indsats for at opnå viden om de faktiske forhold efter omstændighederne kan være en forudsætning for god tro.*
>
> *[..]*
> *Uanset forholdene på købstidspunktet var det imidlertid nødvendigt at skaffe sig yderligere viden om olietanken for at undgå senere overskridelse af sløjfningsterminerne i henhold til olietankebekendtgørelsen. [...] var ikke i besiddelse af tankattesten, og de gjorde ikke noget for at fremskaffe den eller for på anden måde at skaffe sig viden om de faktiske forhold omkring tanken. [...] På denne baggrund finder vi, at de i hvert fald nogen tid efter overtagelsen af ejendommen burde have vidst, at olietanken var af en type, som ifølge reglerne i olietankbekendtgørelsen skulle have været sløjfet inden den 1. januar 2001. Betingelserne for forsikringsdækning er derfor ikke opfyldt'", jfr. bilag G,**

side 10, sidste afsnit, andet punktum, side 11, andet afsnit, andet punktum, samt side 12, øverste afsnit, første punktum."

Nævnets sekretariat har ved brev af 13/8 2014 til selskabets advokat fremsendt etpunktresume af sekretariatets 2 forslag til løsning af tvisten. Dertil har selskabets advokat i brev af 25/8 2014 til nævnet bl.a. påpeget:

"En afgørelse med udgangspunkt i sekretariatets andet forslag vil være i overensstemmelse med den hidtidige udlægning af gældende ret, og Topdanmark Forsikring A/S kan tilslutte sig, at nævnet afgør sagen i overensstemmelse med det andet forslag.

Sekretariatets første forslag til afgørelse giver anledning til følgende bemærkninger:

Det andet forslag forudsætter, at der ved vurderingen af, om der kan ske afvisning af forsikringsdækningen efter jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2, skal foretages en vurdering af, om den komponent, som har forårsaget olieforurening, ud fra en isoleret betragtning har været indrettet i overensstemmelse med olietankbekendtgørelsen.

Topdanmark Forsikring A/S mener, at det hverken vil være i overensstemmelse med olietankbekendtgørelsens bestemmelser eller hidtidig praksis, jf. nærmere nedenfor, hvis spørgsmålet om, hvorvidt et olietanksanlæg er forskriftsmæssigt indrettet, vil kunne blive påvirket af, at tankejeren sidder sløjfningsterminen for olietanken overhørig med den følge, at tidspunktet for vurderingen af rørsystemets forskriftsmæssige indretning udskydes til det tidspunkt, hvor sløjfningsforpligtelsen rent faktisk iagttages.

Det vil heller ikke være i overensstemmelse med forarbejderne til jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2, hvor det udtrykkeligt fremgår, at tankejeren er forpligtet til at gøre en indsats for at orientere sig om de faktiske forhold i forhold til tanken, og sikre at installationerne løbende vedligeholdes, så de opfylder de myndighedskrav, der er fastsat i olietankbekendtgørelsen.

... Kommune har som miljømyndighed efter jordforureningsloven vurderet, at den omhandlede olieforurening er sket fra foråret 2010 til december 2011, og forureningen vurderes at være forårsaget af en utæthed på rørforbindelsen.

Under hensyn til, at fabrikationsåret for olietanken ikke har kunnet fastlægges, har klager som ejer af tanken været forpligtet til at sløjfe tanken senest den 31. august 2008, jf. bilag 18, side 2, ottende afsnit, og side 12, andet afsnit, samt Topdanmarks brev af 13. maj 2014, side 8, sidste afsnit.

Spørgsmålet om, hvorvidt et eksisterende rørsystem vil kunne anvendes ved tilslutning af en anden tank, vil afhænge af, om rørsystemet på tidspunktet for etablering af den nye tank kan anses for typegodkendt i henhold til olietankbekendtgørelsen, jf. olietankbekendtgørelsens § 26, stk. 2, jf. bilag 2 til olietankbekendtgørelsen.

Det følger af olietankbekendtgørelsens § 26, stk. 1, at ejeren/brugeren ved etablering af et nyt oliefyrsanlæg skal sikre, at tanken er typegodkendt. Efter olietankbekendtgørelsens § 26, stk. 2, skal ejeren eller brugeren endvidere sikre, at rørsystemet som hører til de nye oliefyrsanlæg, også er typegodkendte.

Begrebet 'etablering' i olietankbekendtgørelsen er defineret i olietankbekendtgørelsens § 6, nr. 6, hvorefter udskiftning af tanken er defineret som etablering.

Der er således ikke fastsat sløjfningsterminer for eksisterende rørsystemer, men overholdelse af sløjfningsterminer for tanke vil medføre, at der skal foretages en vurdering af, om rørsystemet er typegodkendt - helt svarende til den vurdering, der skal foretages, når der laves en helt ny olietanksinstallation.

En forskriftsmæssig sløjfning i henhold til olietankbekendtgørelsen vil på denne baggrund tillige medføre, at rørsystemet sløjfes, medmindre det konkret dokumenteres, at rørsystemet allerede er indrettet i overensstemmelse med kravene for nyetablering.

Der henvises her til, at i overensstemmelse med blandt andet Ankenævnet for Forsikrings afgørelse af 30. december 2010 i sag.nr. 77.845 vil udskiftning af tank være at betragte som 'etablering', hvorfor det samlede anlæg i en sådan situation vil skulle opfylde tilsvarende krav, som er gældende for nyetablering af et olietankanlæg med hertil tilhørende rørforbindelser.

I forbindelse med klagers etablering af ny olietank konstaterede ... Kommune, at der ikke samtidig var blevet foretaget udskiftning af rørsystemet, hvorfor man i egenskab af tilsynsmyndighed med brev af 30. september 2011 indskærpede forpligtelsen til at udskifte rørforbindelsen, jf. bilag C, side 11, syvende afsnit.

Indskærpelsen skal ses i lyset af, at rørsystemet for et olietanksanlæg ikke vil kunne udføres i kobberrør uden plastbelægning eller anden typegodkendt korrosionsbeskyttelse, såfremt rørsystemet har en placering, der er udsat for opfugtning, jf. bilag E, side 10, næstsidste afsnit, samt bilag 2 til olietankbekendtgørelsen.

... foretog, med deltagelse af advokat for ... og ..., den 27. februar 2014 en besigtigelse af bebyggelsen, hvor det blev konstateret, at:

> *'Vurderet udfra billederne ser kobberrøret ikke unaturligt irret ud for et kobberrør, som er fra 1994/1995. Grundejer har imidlertid oplyst, at grundvandet kan stå højt, når det regner. Grundejer og hans smed har ved en enkelt lejlighed vurderet, at der var fugt omkring kobberrøret i området, hvor utætheden opstod.*
>
> *[...]*
> *Det vurderes [...] [at] samtidig burde kobberrørene have været skiftet til plastbelagte fra fabrik, dels fordi rørene var nedgravet mellem udhuset og bageriet/boligen og dels for at sikre mod opfugtning, når grundvandet står højt.', jf. bilag H, side 2, første afsnit, tredje punktum, og sidste afsnit.*

Den som bilag H fremlagte rapport udarbejdet af ... den 26. marts 2014 er vedlagt en situationsplan (bilag 2), som markerer skadestedet. Rapporten er endvidere vedlagt en række fotos (bilag 1). Foto #10 viser gennemføringen for rørforbindelsen og foto #9 viser, at det ved en umiddelbar betragtning var muligt at konstatere, at det oprindelige rørsystem var udført i kobberrør uden plastbelægning.

Foto #10 vedlægges også som bilag I. Det fremgår af foto #10, at olieledningen ved skadestedet under bygningen har ligget direkte i en blanding af jord, beton og lecanødder bag kældervæggen. Olieledningen har således i olietankbekendtgørelsens forstand været en

nedgravet olieledning. Det indebærer, at den skulle have været kobberledning, der var plastbelagt fra fabrik, hvis den skulle være lovlig.

Der er således ikke nogen tvivl om, at forureningen ikke ville være sket, hvis tankejer havde sløjfet tanken i overensstemmelse med olietankbekendtgørelsen senest den 31. august 2008 og samtidig dermed havde skiftet rørsystemet, så der var blevet etableret et kobberrør, der var plastbelagt fra fabrik fra tank til fyret, jf. bilag 2 til olietankbekendtgørelsen.

Opmærksomheden henledes endvidere på, at det udtrykkeligt fremgår af forarbejderne til jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2, at vurderingen af, om tankejeren vidste eller burde have vidst, at installationen ikke opfyldte bestemmelserne i olie- tankbekendtgørelsen, relaterer sig til de faktiske forhold omkring installationen. Altså om tankejeren i dette tilfælde vidste eller burde have kendt fabrikationsåret på tanken, og om tankejeren vidste eller burde have vidst, at der var anvendt et kobberrør som føderør fra tank til oliefyr.

Det er Topdanmark Forsikring A/S' klare opfattelse, at klager vidste eller burde have kendt fabrikationsåret på tanken, jf. bl.a. UfR 2014.2083 H samt UfR 2011.1821 V, der vedlægges som bilag J.

Efter de oplysninger, som Topdanmark Forsikring A/S har, har grundejeren hverken haft en tankattest eller på anden måde forsøgt at orientere sig om de faktiske forhold omkring tanken.

Det er endvidere Topdanmark Forsikring A/S' opfattelse, at klager vidste, at der var tale om et kobberrør i jord, da kobberrøret var trukket synligt under loftet i kælderen, jf. foto #9. Det bemærkes, at kælderen alene findes under den del af bygningen, der er beliggende øst for skadestedet.

Det bemærkes hertil, at det i dommen refereret i Miljøretlige Domme og Afgørelser, 2011.419, blev lagt til grund, at:

> *'For så vidt angår forureningen fra olierøret er det oven for fastslået, at forureningen stammer fra en installation, der ikke opfyldte kravene i olietankbekendtgørelsen.*
> *Af de fremviste billeder kan retten konstatere, at olierøret tydeligt fremstod som et ubeskyttet kobberrør, og at røret var synligt på det sted, hvor det gik ned i jorden. Efter Leif Hansens forklaring må retten også lægge til grund, at han var klar over, at olierøret var et ubeskyttet kobberrør.*
> *Retten finder på den baggrund, at forureningen stammer fra en installation, som, Leif og Hanne Hansen burde vide, ikke opfyldte bestemmelserne i olietankbekendtgørelsen.', jf bilag I, side 16, anden spalte, ottende afsnit.*

MAD 2011.419 vedlægges som bilag K.

Den omstændighed, at klageren formentlig har været i god tro om utætheden, har således ikke nogen betydning i denne sag.

Topdanmark Forsikring A/S mener derfor, at afvisningen af forsikringsdækningen er berettiget da,

- Tanken i overensstemmelse med olietankbekendtgørelsen fra 2008, § 43, stk. 1, nr. 3, skulle have været sløjfet senest den 31. august 2008.
- Tanken skulle derfor have været sløjfet, inden forureningen opstod.

- Rørsystemet skulle have været sløjfet samtidig med tanken, inden forureningen opstod, jf. olietankbekendtgørelsens § 26, stk. 2, jf. § 6, nr. 6, da røret må anses for at have et nedgravet rør på det sted, hvor skaden skete, hvorefter det samtidig med, at tanken skulle sløjfes, skulle have været skiftet til et kobberrør, der var plastbelagt fra fabrik.
- Hvis tanken og røret var blevet skiftet i overensstemmelse med bestemmelserne i olietankbekendtgørelsen, ville skaden ikke have været opstået.
- Klageren ikke har været i den fornødne gode tro om anlæggets lovlighed."

Heroverfor har klagerens advokat i brev af 1/9 2014 til nævnet bl.a. anført:

"Olietankbekendtgørelsens sløjfeterminer omhandler hvornår olietanke skal udskiftes og omhandler ikke rørsystemer, jf. olietankbekendtgørelsen kapitel 9. Forureningen er ikke sket fra olietanken, hvorfor denne undtagelsesbetingelse heller ikke er opfyldt.

Såfremt Ankenævnet finder, at forureningen stammer fra en installation indeholdt i olietankbekendtgørelsen, gøres det gældende, at klager var i god tro herom, både før og efter udskiftningen af tanken.

Som det er fremhævet af Ankenævnet fra Forsikring, er det ikke anført i olietankbekendtgørelsens § 43, hvornår olierør skal sløjfes, og min klient har således været uvidende om dette, særligt set i forhold til, at rørene blev udskiftet i 1995/1996 og fremtrådte i særdeles god stand som det ses på både billeder samt beskrivelse.

Som det ligeledes fremgår af kommunens redegørelse, opfyldte rørene daværende olietankbekendtgørelse, og rørene er set ud fra både billeder samt beskrivelse fra DGEn ikke i en stand som ville have risiko for læk.

Rørene har således frem til tankens udskiftning været i overensstemmelse med daværende lovgivning.

Det fremgår af DGE' s rapport, jf. bilag 15, side 9, 3. afsnit, følgende: "*Det konstateres, at kobberrøret løber i et hulrum under bageriets gulv, og at der ikke er antydning af knæk eller tegn på mekanisk slitage på rørledningen'.*

Røret har således ikke reelt været nedgravet på det sted, hvor skaden skete.

De af Topdanmark henviste domme omfatter sager, hvor rørene har været gennemtærede, og har således været direkte årsag til olieudslippet.

MAD 2011.419 omhandler et gennemtæret rør, hvor manglende udskiftning af røret har forårsaget gennemtæring og olieforurening. Dette er ikke tilfældet i nærværende sag.

Klager har således været overbevist om, at olierørene opfyldte gældende regler. Det er korrekt, at klager vidste, at der var tale om et kobberrør, men klager har jo netop været bevidst om, at rørene var blevet skiftet tidligere og havde således ikke grund til at tro at de evt. skulle udskiftes.

Det må således kunne lægges til grund, at det således ikke er manglende udskiftning af rørene, der har forårsaget utætheden.

Det kan ligeledes lægges til grund, at klager således har været uvidende omkring utætheden på rørene, idet rørene er skiftet tidligere, hvor de overholdte olietankbekendtgørelsens daværende regler, at de fremstår i god stand, samt det forhold at røret, hvor utætheden er konstateret, har været i et hulrum uden antydning af knæk eller tegn på anden slitage.

Derudover er det kommunen, der påtaler tankens alder overfor klager og pålægger klager at udskifte denne, dog uden samtidig at oplyse klager om, at rørene samtidigt skulle skiftes. Det får klager først besked om på et efterfølgende tilsyn fra kommunen. Der fremgår følgende af notat fra kommunen fra den 28. juni 2011, som ligeledes er anført i Topdanmarks skrivelse til Ankenævnet af den 13. maj 2014: '...*[Klageren] oplyses om, at tanken er for gammel og skal udskiftes snarest. [Klageren] er enig i dette. [Klageren] bedes også om at få trykprøvet føderør for at tjekke eventuelle utætheder'.*

Klager har således indrettet sig efter instruks fra kommunen, og skiftet tanken med det samme, han fik besked på det. Klager får besked på, at tanke skal udskiftes, og rørene i samme forbindelse skal trykprøves, hvilket klager efterlever.

Klager får først besked om, at rørene efter udskiftningen af tanken ikke opfylder olietankbekendtgørelsen ved kommunens tilsyn den 23. september 2011.

Herudover er det en VVS mand, der har forestået udskiftningen af tanken. VVS manden har ikke udskiftet tanken i overensstemmelse med olietankbekendtgørelsen, hvilket forsikringsmæssigt ikke skal komme klager til last.

Klager har således ikke haft anledning til at tro, at rørene skulle være plastbelagte efter at tanken blev skiftet, hvorfor denne undtagelsesbetingelse heller ikke er opfyldt i tiden efter tanken er udskiftet.

Som sidebemærkning til denne undtagelsesbestemmelse henvises til indklagedes skrivelse af den 13. maj 2014, jf. side 11, hvorfor rammerne for forsikringsdækningen efter Jordforureningsloven § 49, stk. 2 anføres: ' *at en installation objektivt set ikke er i overensstemmelse med olietankbekendtgørelsen, indebærer ikke at forsikringspligten og dermed forsikringens dækning bortfalder. Forsikringspligten og dækningen bortfalder kun, hvis tankejeren vidste eller burde vide, at installationen ikke opfyldte forskrifterne i olietankbekendtgørelsen..'.*

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen – heriblandt:

Tilsynsnotat af 28/6 2011 hvoraf fremgår:

"Der konstateres en overjordisk olietank i stål stående i garage. Tanken vurderes mellem 1.200 og 1.800 liter.

Systemet er enstrenget med 3 føderør, en der går til privaten og 2 der går til bageri. Føderørene går igennem hul i cementgulv.

Der er ingen tegn på utætheder på tank.

Tanken er fra 70'erne og dermed er sløjfningsterminen på de 30 år, som overjordiske ståltanke af ældre dato må blive.

[Klageren] oplyses om at tanken er for gammel og skal udskiftes snarest. [Klageren] er enig i dette.

[Klageren] bedes også om at få trykprøvet føderør for at tjekke for eventuelle utætheder på disse rør."

Kommunens brev af 26/9 2011 til klageren, hvoraf bl.a. fremgår:

"På tilsynet den 21. september 2011 var ... til stede og oplyste blandt andet, at den tidligere olietank var blevet udskiftet, men at de eksisterende sugerør var bibeholdt. Hun udleverede kopi af tankattest For at sikre, at de eksisterende sugerør er lovlige, blev det aftalt, at vi kontaktede ... Smed (...) for oplysninger om rørtype, samt hvordan han tidligere i sagsforløbet har tæthedsprøvet rørene.

På selve tilsynet kunne det konstateres, at den del af rørene, der er ført over jorden, er ubelagte kobberrør. ..., ... Smed, bekræfter dette ved telefonsamtale den 22. september 2011, og oplyser, at rørene efter installationer af den nye tank ikke opfylder kravet i olietankbekendtgørelsen om, at nedgravede kobberrør skal være plastbelagte fra fabrikken. [Klageren] blev oplyst om dette, dels af smeden dels af kommunen på et nyt aftalt tilsyn med [klageren] den 23. september 2011. Vi aftalte med [klageren], at han får rørene udskiftet, og at der sendes en såkaldt Indskærpelse med baggrund og frist for arbejdet."

Forsikringsbetingelserne, hvoraf bl.a. fremgår:

"**3. Hvad er sikret**
Forsikringen omfatter jordforurening som følge af olieudslip på den ejendom, hvor de i pkt. 2 nævnte olietanke med tilhørende rørinstallationer er installeret, samt tilstødende arealer.

4. Hvornår dækker forsikringen
Forsikringen dækker i tilfælde af olieudslip fra de i pkt. 2 nævnte olietanke eller tilhørende rørsystemer, der konstateres i forsikringens dækningsperiode, såfremt miljømyndigheden har meddelt Sikrede påbud om undersøgelser, oprensning eller afværgeforanstaltninger.

Det er en betingelse, at fyringsanlægget har været i brug eller kunne have været i brug umiddelbart før konstateringen af forureningen. Det er endvidere en betingelse, at anlægget har været i brug efter den 1. marts 2000.

5. Hvornår dækker forsikringen ikke
Forsikringen dækker ikke,
- når forureningen skyldes Sikredes forsætlige handlinger;
- når forureningen stammer fra installationer, som Sikrede vidste eller burde vide ikke opfylder offentlige forskrifter herom, indeholdt i olietankbekendtgørelsen,"

18. 85765

Nævnet udtaler:

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet at, det ikke er muligt at afgøre sagen på det foreliggende skriftlige grundlag, men at der til sagens afgørelse kræves en nærmere bevisførelse vedrørende de faktiske og tekniske forhold i sagen. En sådan bevisførelse kan ikke finde sted for nævnet, men må i givet fald foretages ved domstolene. Hertil kommer, at sagen også i øvrigt er af meget kompleks karakter. Nævnet må derfor med henvisning til §4 i vedtægterne afvise sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Svend Bjerg Hansen

Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels